

Az Országos Ügyvédszövetség tisztelgése az igazságügyminiszternél. Junius 2-án délelőtt 1/2 10 órakor dr. Fittler Dezső udvari tanácsos, másodelnök vezetésével az Országos Ügyvédszövetség újonnan választott tisztikara tisztelgett Pesthy Pál miniszternél, valamint Térffy és Szász államtitkároknál. Fittler Dezső üdvöző beszédeben kifejtette azokat az okokat, amelyek szükségessé tették, hogy több mint 10 évi szünetelés után az Országos Ügyvédszövetség újra megkezdhesse működését, kifejtette azokat a fokozatos feladatokat, amelyek a jövőben az Országos Ügyvédszövetségre várnak és kérte a miniszter urat, hogy az Ügyvédszövetség munkáját azzal is támogassa, hogy a készülő törvényjavaslatokat véleményezés céljából megküldje. Pesthy Pál igazságügy-miniszter örömmel üdvözölte az újjáalakulást, megígérte a minisztériumnak legmesszebbmenő támogatását, kiemelve azonban azt, hogy ő az ügyvédség legnagyobb bajának az ügyvédi pálya túlszűfoaltságát tartja és azon gondolkodik, hogy ezt a túlszűfoaltságot milyen módon orvosolhatja.

Az Országos Ügyvédszövetség budapesti osztályának választmányi ülése. Az Országos Ügyvédszövetség budapesti osztályának választmányja *Meszély Artur* osztályelnök elnöklése mellett f. hó 2-án tartotta első ülését, melyen a választmány tagjai nagyszámban vettek részt. Dr. *Király Ferenc*, az Országos Ügyvédszövetség központi titkára bejelentette, hogy a Szövetség központi tisztikara a Szövetség munkájának gondos előkészítése céljából 4 bizottság szervezését határozta el, ugymint: a nemzetközi, törvényelőkészítő, kari érdekeket óvó és propaganda bizottságot. Dr. *Giskán Jakab* indítványára a választmány elhatározta, hogy a budapesti központi járásbiróságnál, különösen ennek *végrehajtási csoportjánál* már szinte krónikussá vált ügyviteli zavarok lehető megszüntetése céljából bizottságot küld ki, mely sorozatos üléseit az ügy sürgösségére való tekintettel még a nyári szünet előtt fogja megtartani. Dr. *Nagy Dezső* osztálytitkár indítványozza, hogy a választmány tegye meg a szükséges kezdeményező lépéseket, hogy a Kuria jogegységi és teljesülési határozat meghozatalánál az ügyvédi kar testületeinek jogi véleményezésére hivatalos alkalmat adjon. A választmány a javaslat megvitatását a következő ülés napirendjére fogja kitűzni.

Az ügyvédek illetéklerovási kötelezettsége. Az Ügyvédek Reform-Szövetségében dr. *Glücksthal Andor* szerkesztő-társunk e címen előadást tartott.

Az érdekes kérdés minden ágazatát felölelő előadásnak rövid kivonatát a következőkben adjuk:

Azon terhek között, amelyeket az ügyvédnek viselnie kell, a legsúlyosabb tételt az általa fedezendő illetékek adják. Illeték-törvényeink ugyanis az ügyvédnek prominens szerepet szántak. Ezen prominens szerep egyrészt széleskörű kezességi kötelezettségben (illetékszabályok 94. §-a, 1924. évi XXXIV. t.-c. 22. §.), másrészt különösen a törvénykezési illetékek vonatkozásaiban főadói kötelezettségben áll (1914. évi XLIII. t.-c. 54. §.).

A prominens szerep practice abban nyilvánul, hogy az illetékek túlnyomó részét az ügyvéd fedezi, ami a mai visszás gazdasági helyzetben jelenti azt, hogy szinte minden egyes esetben kétséges, vajjon az ügyvéd az illeték fejében investált összeget hogyan és miképen kapja vissza.

A sérelmet az ügyvédtársadalom az illetékelőlegezés neve alatt ismeri és mint e név is mutatja, a hiba magában a rendszerben van és elvileg abban rejlik, hogy az illetékkötelezettség homloklterébe nem az állítatik, aki az államnak correspondenciájú szolgálatát igénybe veszi, hanem a kincstár kényelmi szempontjából kiindulva az, aki az illetékkötelezetnek csupán kéznél lévő exponense.

A pénzügyi kormányzat szempontjából ezt a konstrukciót ama két rendszerbeli alaptétel teszi elkerülhetelenné, melyek szerint az illetékek egyfelől aktusonként rovandók le, másfelől túlnyomó részben bélyegben teljesítendők.

Az illetérendszer tehát gyökeres reformra szorul. A reform utja vagy a német illetérendszer, vagy a magyar jogon is ismert illetékfeljegyzési rendszer irányában keresendő.

Németországban 1924-ben a fázisos kivetési illetérendszer vezetettett be, amely a perszakok szerint kereseti illetéket, bizonyítási illetéket és ítéleti illetéket ismer. Ezen illetékek fizetési meghagyások útján közzétetnek közvetlenül a felekkel és az illető bírósági actus, ha csak nincs periculum in mora, nem fogantósítatik az illeték befizetése előtt.

Az illetékfeljegyzési rendszer a szegénységi jog területén honosult meg, de hatálya általánosítható lenne a szegénységi jog keretén túl is.

Ezen kritikái és de lege ferenda megjegyzésekből kiindulva, a következő sürgős proposíciók teendők az illetékes legmagasabb közigazgatási fórumoknak az ügyvédi kamarák útján:

1. Az illetékek az általános közteherleépítési program keretén belül az egész vonalon leszállítandók.

2. Azon határ, amely alatt az illeték bélyegben rovandó le, lejjebb szállítandó és ezzel kapcsolatosan szélesebb lesz az a terület, amelyen belül az illeték kivetés útján szedetik be.

3. A törvénykezési illeték rendszere megváltoztatandó és a mai helyébe vagy a német rendszer, vagy az általánosított illetékfeljegyzési rendszer ültetendő.

Az előadást a hallgatóság tetszéssel fogadta. Az értekezlet elhatározta, hogy memorandumban fordul az ügyvédi kamarák útján az igazságügyi és pénzügyi kormányhoz az illetékjogi reformmunkálatok foganatbavételének kérésével.

Ügyvédi költségek pervesztes ellenfél csödbe vagy kényszerűségbe jutása esetén. Dr. Wagner György kollégámnak a „Polgári Jog“ múlt évi augusztusi számában (236. oldal) „Eljárási költségek késedelmes fizetése“ cím alatt megjelent igen értékes és alapos cikkében foglaltaknak nem kiegészítéseképen, hanem csak a gondolat továbbfűzéséből folyólag, különösen a mostanában sűrűn előforduló esetek kapcsán aktuális, hogy az ügyvédi kar egy igen fájó, de nehezen orvosolható sérelmet szöveljünk, amely abból áll, hogy a kiérdemelt perköltség — amelynek egy tekintélyes része effektív készkiadásokból áll — az ellenfél csödbe, vagy kényszerűségbe jutása esetén nem hajtható be s legjobb esetben is csak — 1½ vagy 2 év múlva — quotális kielégítésben szokott részesülni, feltéve természetesen, ha beartatják adós részéről az egyességi ajánlat.